

Svar (14/9 2000)

Forskningsministeren (Birte Weiss):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises til Ritzau Bureau 14. maj 2000. I følge denne meddelelse tilbyder et engelsk selskab, Talk, de britiske telefonkunder en lille boks, som kobles på deres telefonapparat, og som herefter er i stand til at drible automatisk gennem alle telefonlinjer og finde frem til den billigste takst for det enkelte telefonopkald. På baggrund af den givne beskrivelse har jeg forstået, at det pågældende firma alene indgår aftaler direkte med de enkelte kunder og således ikke i juridisk forstand fungerer som mellemmand mellem telefonkunder og telefonselskaber.

Jeg er ikke bekendt med, at udstyr af denne type markedsføres i Danmark eller anvendes i det danske telefonnet. Det er umiddelbart Telestyrelsens vurdering, at det vil være teknisk muligt at anvende udstyr i Danmark, som kan tilsluttes en abonnents telefonforbindelse, således at udstyret ved opkald foretaget af abonnenten vælger det teleselskab, der er billigst.

Et selskab, som ønsker at producere eller markedsføre udstyret, vil skulle overholde bestemmelserne i lov nr. 232 af 5. april 2000 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold med tilhørende bekendtgørelse, da udstyret falder ind under definitionen af teleterminaludstyr.

Disse regler stiller visse krav til markedsføringen af udstyret, herunder udstedelse af erklæring om, at udstyret er i overensstemmelse med de i loven stillede væsentlige krav vedrørende sikkerhed og elektromagnetisk kompatibilitet, CE-mærkning og korrekt ibrugtagning. Derimod kræves ikke typegodkendelse af udstyret.

Spm. nr. S 3789

Til sundhedsministeren (8/9 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren lade beregne, hvad der udgør den største sundhedsrisiko, bakterier i brugsvand eller klorering af brugsvand?«

Begrundelse

Ministeren har i besvarelse af spørgsmål nr. S 3686 anført, »Det vil næppe være forsvarligt at indføre rutinemæssig klorering af ledningsvandet, idet dette i sig selv kan indebære sundhedsrisici«. Spørgeren er sikker på, at den bemærkning vil blive studeret med interesse hos myndighederne i de lande og byer, hvor der i årtier har været tilsat klor i brugsvandet.

Men en sundhedsrisiko er jo et relativt begreb. Anledningen til spørgsmål nr. S 3686 var/er jo, at der er betydelig sundhedsrisiko ved bakterieforekomster i brugsvand, isterningemaskiner o.s.v. Derfor må ministeren lade Serum instituttet eller andre kyndige foretage en beregning på, om klorering af vandet er en større eller mindre sundhedsrisiko end den stigende forekomst af bakterier i brugsvandet, tandlægers skyllevand, isterningemaskiner o.s.v.

I den forbindelse vil det være nok så relevant at indhente erfaringer med klorering af brugsvand fra de lande, som har benyttet sig af det i årtier.

Svar (21/9 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Den Centrale Afdeling for Sygehushygiejne (CAS) på Statens Serum Institut har oplyst følgende:

Det er vanskeligt at foretage en præcis beregning af sundhedsrisikoen ved hhv. bakterier og klor i brugsvand. Det skyldes bl.a., at der er usikkerhed m.h.t. den præcise risiko forbundet med klor. Det er dog kendt, at der ved klorering af vand kan dannes kloroform, som er mistænkt for at være kræftfremkaldende, hvilket er påvist hos dyr.

Det er CAS' vurdering, at der ikke er behov for at foretage en beregning af sundhedsrisikoen ved hhv. bakterier og klor i brugsvand, idet hovedparten af ledningsvandet er grundvand af en høj kvalitet. Der er således ikke behov for at desinficere grundvandet, da det generelt ikke indeholder bakterier.

Årsagen til, at andre lande tilsætter klor til brugsvandet er oftest, at vandet er indvundet som overfladevand.

Jeg henholder mig til CAS's vurdering.